

νι, νά μου δώκης τή γουρ'νόφουσκα νά παίζω Πελοπν. (Γαργαλ.) Συνών. κατ'οὐρήθρα, φούσκα.

γουρουνοφούσκι τό, Πελοπν. (Καμίν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γουρ'οὐνι καὶ φουσκί.

Ἡ κόπρος τῶν χοίρων. Συνών. γουρουνοκαβαλλίνα, γουρουνοκάβαλλο, γουρουνοκοπριά, γουρουνοκουμούλα, γουρουνοσκατή, γουρουνοσκατίδα, γουρουνοσκατίλα 1, γουρουνόσκατο.

γουρουνοχαρά ἡ, ἐνιαχ. γουρ'νοχαρά Πελοπν. (Σκορτσιν.)—Λεξ. Δημητρ. γουρ'νοχαρά Θεσσ. (Δομοκ. Μοσχολούρ. Τρίκκ. κ.ά.) Μακεδ. (Βέρ. Βόιον Γιδ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γουρ'οὐνι καὶ χαρά.

Ἡ γινομένη διασκέδασις κατὰ τὴν σφαγὴν τῶν χοίρων ἐνθ' ἄν.: "Ὅταν ἐσφάζαμε τὸ χοιρινό, τότε εἴχαμε γουρ'νοχαρά Πελοπν. (Σκορτσιν.) Τὰ Χ'στούγ'να εἴχαμε τ'ς γουρ'νοχαρές Θεσσ. (Μοσχολούρ.)

γουρουνοχοιριὰ ἡ, ἐνιαχ. γουρ'νοχοιριὰ Πελοπν. (Γορτυν. Δίβρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γουρ'οὐνι καὶ χοιριὰ.

Ἐπὶ δὴμα κατεσκευασμένον ἐξ ἀκατεργάστου χοιροδέματος ἐνθ' ἄν. Συνών. εἰς λ. γουρουνότσάρουχο 1.

γουρουνοχολή ἡ, ἐνιαχ. γουρ'νοχολή Πελοπν. (Γαργαλ. Παιδεμέν.) γουρ'νοχουλή Στερελλ. (Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γουρ'οὐνι καὶ χολή.

Ἡ χολή τοῦ χοίρου ἐνθ' ἄν.: "Ἡ γουρ'νοχολή φόντε ξεραθῇ, εἶναι γιαντρικὸ γιὰ τὰ μάτια Πελοπν. (Γαργαλ.) Θέλω νά σοῦ ζητήσω λιγούλα γουρ'νοχολή νὰν τήνε βάλω μαζί μὲ κᾶνα σταχτοπύρι (=στάχτη ζεστή χρησιμοποιοῦμένη ὡς ἐπίθημα εἰς ἀποστήματα) Πελοπν. (Παιδεμέν.) Τ' γουρ'νοχουλή τ' πιτάγαμι Στερελλ. (Σπάρτ.)

γουρουνοχόρταρο τό, ἐνιαχ. γουρ'νοχόρταρο Πελοπν. (Βερεστ.) γουρ'νοχόρταρου Θεσσ. (Βαθύρρ. Μυρόφυλλ. Πολυνέρ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γουρ'οὐνι καὶ χορτάρι.

1) Εἶδος φυτοῦ μὲ λεπτοὺς σχοινοτενεῖς βλαστοὺς καὶ ροδόχροα μικρὰ ἄνθη Θεσσ. (Μυρόφυλλ.) Συνών. μακρομαλλοῦσα, πολυκόμπι, πολύκομπος. 2) Πιθαν. τὸ φυτὸν Δακτυλίτις ἡ λειωτή (Digitale laevigata) τῆς οἰκογ. τῶν Γρομφαδιδῶν ἢ Χοιραδιδῶν (Scrofulariaceae), τὸ ἀφέψημα τοῦ ὁποῦ χρησιμοποιοῦται ὡς θεραπευτικὸν τῆς διφθερίτιδος, τοῦ κόρακα, τῶν χοίρων Πελοπν. (Βερεστ.): Δοκίμασα τὰ γουρ'νοχόρταρα καὶ δὲ γάμα δίποτα 'ς τὴ γουρουνίτσα μου. Συνών. κορακόχορτο.

γουρουνόχορτο τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ.) γουρ'νόχορτο Ἀντίπαξ. Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. Κάβ. Χλομ.) Λευκ. Παξ. Πελοπν. (Μεσσην.) γουρουνόχορτι Α. Βαλαωρ., Ἔργα 2, 264—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γουρ'οὐνι καὶ χόρτο.

1) Τὸ φυτὸν Κυκλάμινον τὸ νεαπολιτανικόν (Cyclamen neapolitanum) τῆς οἰκογ. τῶν Ἑρανθιδῶν ἢ Πριμουλιδῶν (Primulaceae) Λευκ. Πελοπν. Α. Βαλαωρ., ἐνθ' ἄν. Λεξ. Δημητρ. Συνών. ἀγριοπατάτα, ἀζινίτσα, βο-

κάμενος, γουρούνα 8, γουρουνίδα 2, γουρουνίτσα 5, γουρουνόπαπουτσο 2, γουρουνόπατάτα, κλουτσίνα, κυκλαμιά, κυκλαμίδα, ντρίμερο, πετρομάνουρο, τῆς γῆς τὸ ψωμί. 2) Τὸ φυτὸν Ὑποχοιρίς ἡ κρητικὴ (Hypochoeris cretica) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae) Ἀντίπαξ. Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. Κάβ. Χλομ.) Λευκ. Παξ. Συνών. χοιροβότανο. 3) Γουρουνόχορταρο 2, τὸ ὅπ. βλ., Ἀντίπαξ. Κέρκ. Πάξ. Πελοπν. (Μεσσην.)

γουρουνοχυλὸς ὁ, Πελοπν. (Γαργαλ. Παιδεμέν. Ποταμ.) γουρ'νοχυλὸς Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ. Πυλ. Τριφυλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γουρ'οὐνι καὶ χυλός.

Φαγητὸν παρασκευαζόμενον ἐξ ἀλεύρου ἀραβοσίτου καὶ χοιρείου λίπους ἐνθ' ἄν.: "Ἡ μακάρια ἡ μάννα μου μοῦ φκεανε πάντα γουρ'νοχυλὸ Πελοπν. (Γαργαλ.) Συνών. γουρουνόμπεζεβένης.

γουρουνοψάλιδο τό, ἐνιαχ. γ'ρουνοψάλιδο Πελοπν. (Ξεχώρ.) γουρ'νοψάλ'δου Μακεδ. (Βόιον).

Ἐκ τῶν οὐσ. γουρ'οὐνι καὶ ψάλιδο.

Ψαλὶς μεγάλου μεγέθους διὰ τῆς ὁποίας κουρεύουν τοὺς χοίρους ἐνθ' ἄν.: "Θ' ἀρπάξω κᾶνα γ'ρουνοψάλιδο τσαί θὰ σὲ κάνω γουλί (θὰ σοῦ κόψω πολὺ τὰ μαλλιά σου) Πελοπν. (Ξεχώρ.)

γουρουνοπαράκι τό, ἐνιαχ. γ'ρουνοπαράκι Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γουρουνόψαρο κατὰ τύπ. ὑποκορ.

Τὸ μικρὸν γουρουνόψαρο, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Μοῦ πιαστήκανε βόλικά γ'ρουνόψαρα, κάθε ἀγίστρι καὶ γ'ρουνόψαρο Ἐρεικ.

γουρουνοπαράρα ἡ, ἐνιαχ. γ'ρουνοπαράρα Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γουρουνόψαρο κατὰ τύπ. μεγεθ.

Τὸ μεγάλον γουρουνόψαρο, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Ἐγὼ θὰ τὴν ἐγδάρω τὴ γ'ρουνοπαράρα! Ἐρεικ.

γουρουνοπαρέλι τό, ἐνιαχ. γ'ρουνοπαρέλι Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γουρουνόψαρο κατὰ τύπ. ὑποκορ.

Τὸ μικρὸν γουρουνόψαρο, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Ἐμεῖς εἰμάστενε ἀπὸ τὴν αὐγὴ 'ς τὴ θάλασσα κι ἀλέψαμε καὶ τὰ γ'ρουνοπαρέλια μας Ἐρεικ.

γουρουνόψαρο τό, πολλαχ. γουρ'νόψαρο Κάλυμν. Κουφονήσ. Μεγανήσ. (Κατωμέρ.) Μεγίστ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Μεσσην. Πυλ.) Στερελλ. (Ἀστακ.) Σῦρ. Φολέγ.—Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Βυζ. γ'ρουνόψαρο Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Κέρκ. (Αὐχινόν. Καρουσ. Κασσιόπ. Περούλ. Ρόδ. κ.ά.) Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. γουρ'νόψαρου Μακεδ. (Βόιον Δεσκάτ.) Στερελλ. (Ἄγιος Κωνσταντ.) γ'ρουνόψαρου Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γουρ'οὐνι καὶ ψάρι. Ὁ τύπ. γουρουνόψαρο καὶ εἰς Σομ. Ἐκ χειρογρ. τοῦ 1787 ἐκ Κύπρου παραδίδεται ὁ τύπ. γουρουνιόψαρο.

1) Ὁ ἰχθὺς Βαλιστής ὁ καρπίσκος (Balistes carpisus)

